

Acompanyar els i les militants de les noves generacions d'ACO

1-Jo acompanyo quatre grups, un que és un grup ja molt veterà sobretot perquè amb alguns vam començar a la JOBAC, abans que es digués JOBAC, cap als anys 70. Aleshores encara no estaven casats i ara la majoria són avis i avies. Dos grups de la franja mitjana del moviment amb fills i filles en plena joventut. I un altra grup que tenen els fills i filles de zero a 7 anys.

A través d'aquests quatre grups he compartit els canvis que s'han produït en la nostra societat i també en el món eclesial i que han afectat als militants. Puc dir que els grups m'han mantingut viu en un món que ha canviat molt i això ha afectat a la gent dels grups. I també ha produït una nova sensibilitat

El que diré va més enllà del voler parlar de la vivència dels grups més joves ja que tots, més joves o més grans compartim aquest món que ha canviat tant i necessitem que la nostra vivència d'una ACO que passa pel cor i que esdevé buf de l'Esperit ho sigui ara i aquí.

2-De cara a dibuixar el procés que he viscut, destaco alguns trets

-el nostre món s'ha anat fent cada vegada més plural, especialment per l'accés als medis de comunicació.

-això penso que posa en qüestió aspectes fonamentals de l'evangeli com és la pretensió d'esdevenir una referència exclusiva "ven tot el que tens i vine amb mi". També una espiritualitat que vol inscriure's en una vivència molt del cor.

-això porta a que fora de l'àmbit concret de l'ACO no trobin la manera de viure la fe, que molts dels aspectes que viuen a fora se'ls mostra com incompatible amb la fe, no es troba aquell "ganxo" que faci que aquesta vivència sigui creïble i esdevingui útil.

-es busca la manera de fer que s'encarni en la vida lliurement. El compromís és viscut no amb l'església sinó amb la vida.

3-En el grup i el moviment

-continuem pensant que la fe ja hi és en ells i per tant el que hem d'aconseguir és la conseqüència, el compromís. Quan de fet el que està en joc és el seu compromís situat autènticament en una vivència de fe. I això demana recrear la vivència de la fe.

4-Vivències de fe que oferim: el jutjar de la Revisió de vida, l'estudi d'evangeli, l'eucaristia, l'església.

-totes elles apareixen amb poca vivència: el jutjar de la revisió de vida té molt de buscar un text que corrobore allò que ha sortit en el jutjar, fet amb presses i quan ja hem gaudit del compartir la vivència d'un company que s'ha convertit en referència de les nostres vivències i en el millor dels casos ens ha servit per trobar solució a la nostra preocupació.

-l'estudi d'evangeli ens dóna accés a conèixer l'evangeli, poder entendre el que ens diu, trobar una mica de llum a la nostra vida. I queda lluny de la trobada amb Jesús, de la pregària que obre el nostre cor, que ens fa gaudir d'un viure portat per l'Esperit que dóna una nova dimensió a tot.

-l'eucaristia es fa difícil de situar-la en el cor de la vida, el seu ritme setmanal la fa poc accessible i amb poc esperit per moure el cor i la vida. i això també ho vivim quan l'eucaristia té el marc del moviment.

-l'església troba dificultats de fer-se espai de vivència de la comunitat.

***aquest panorama posa de manifest la dificultat de trametre i aconseguir el mitjans que obrin la porta a una vivència que esdevingui creadora de vida de l'esperit, de sentir a Jesús com a company de camí, d'entrar en l'ambient d'un Déu que forma part de la nostra vida i que mostra l'Esperit com la referència de vida que enriqueix tot allò en que estem implicats.**

*des d'aquí sentir-se interpel·lat per un viure amenaçat pel pecat, que ens enfronta a ell, i que fa apreciar un viure des de la gratuïtat, la misericòrdia, l'amor, que obra la nostra mirada i al nostre cor més enllà d'allò que és immediat, que mira cap al Regne, que no queda atrapat per les dificultats, els fracassos i la mateixa mort.

*el moviment té uns mitjans, està obert a noves sensibilitats d'espiritualitat, hem de caminar en aquesta direcció creient en les nostres possibilitats, a punt per acollir-ne de noves. Però això serà possible si anem a fons, si donem prioritat i espai a la vivència del cor, si no ens espantem davant allò que pot acabar sent un enriquiment.

*hem de demanar als companys que puen en altres espiritualitats i que per tant les viuen com a complementàries, que les comparteixin amb el seu grup i amb el moviment.

*També el moviment ha de ser valent i humil per trobar en altres aspectes de l'espiritualitat que ens manquen i que podem compartir.

5-Ens pot anar bé repassar alguns processos de Jesús amb persones com la dona samaritana o el cec de naixement o Nicodem

-parteix de la vida i sap descobrir que ha passat a l'interior de la vida. El Veure de la Revisió de Vida busca descobrir què hi ha a l'interior de la vida i per tant allò de Déu que es posa de manifest.

-sap llegir el que això significa per aquella persona

-dóna uns elements que els facin anar a fons, no només constata que passen coses

-“M'ha dit tot el que he fet” “ja l'has vist, és el qui et parla”.

-la dona samaritana es preocupa per la seva espiritualitat i Jesús lluny de prendre partit per una o altra, la porta des de la seva espiritualitat a allò que la fa oberta i significativa de vida de l'Esperit . **“Ha arribat l'hora que els veritables adoradors adoraran al Pare en Esperit i en veritat”**

-i tota espiritualitat ha de portar a Jesús, **“el qui et parla”**

-el cec de naixement està en el procés de conèixer a Jesús. La seva confrontació amb la religiositat del seu poble es fa des d'aquí. Com en tants llocs de l'evangeli no explica com es va anar configurant la seva espiritualitat, sembla que Jesús ho deixa lliure perquè l'haver-se trobat amb ell ja és suficient per poder des de qualsevol religiositat trobar aquella que l'ajudi a desplegar la seva vivència que sempre té l'esperit crític de Jesús i això no els fa renunciar a viure-la.

-aquest esperit crític de Jesús es posa molt de manifest en el diàleg amb Nicodem, un fariseu i que Jesús no li diu que deixi de ser dels fariseus, sinó que Jesús es converteix en ell en la referència per ser un fariseu autèntic i no només de formar part d'una casta.

6-La religiositat va molt lligada des de Jesús a vida portada per l'Esperit i sentida com a fruit de l'Esperit

-ho veiem gràficament a **Ac.19,1-7** en la trobada de Pau amb uns creients a qui pregunta: **“ja vau rebre l'Esperit Sant quan us vau convertir a la fe”** i ells responen **“ni tan sols hem sentit a dir que hi hagi un Esperit Sant”**. La resposta de Pau és ben significativa **“Joan va batejar amb un baptisme de conversió”** podem dir alguns dels militants, o millor algunes de les revisions de vida són només batejades per un bateig de conversió, **“quan Pau els imposà les mans, vingué damunt d'ells l'Esperit Sant. Es posaren a parlar en llengües i profetitzaven”**

*Podem dir encara hi estem a temps d'imposar les mans perquè vingui l'Esperit Sant i de la Revisió de vida en surti una nova vida que faci parlar i comunicar l'evangeli i encarar el futur plens d'aquesta vida.

-finalment us animo a entrar en aquesta pregària de l'Esperit de la carta als Efesis 1,15-23 i llegir-lo des d'aquesta inquietud amb el nostre grup davant els ulls. I fer-la pregària nostre de consiliaris amb el grup davant nostre **“També jo, d'ençà que m'han parlat de la vostra fe en Jesús, el Senyor, i del vostre amor a tots els del poble sant, no em canso de donar gràcies per**

vosaltres i de tenir-vos presents en les meves pregàries. Demano al Déu de nostre Senyor Jesucrist, el Pare gloriós, que us concedeixi el do espiritual de comprendre la seva revelació, perquè el conegueu de veritat. Li demano que il·lumini els ulls del vostre cor * perquè conegueu a quina esperança ens ha cridat, quines riqueses de glòria ens té reservades en l'heretat que ell ens dóna entre els sants, i quina és la grandesa immensa del seu poder que obra en nosaltres, els creients; em refereixo a la força poderosa i eficaç amb què va obrar en el Crist, quan el ressuscità d'entre els morts i el féu seure a la seva dreta dalt al cel, per damunt de tota potència, autoritat, poder i sobirania, * i per damunt de qualsevol altre nom que es pugui invocar, tant en el món present com en el futur. *Déu ho ha posat tot sota els seus peus*, i a ell, l'ha posat al capdamunt de tot com a cap de l'Església, que és el seu cos, la plenitud d'aquell qui omple totes les coses"

7-Per una fe sense retallades, que dialoga a fons amb la vida i que vol encarnar-se en un viure com a fruit de l'Esperit.

-el Jutjar de la Revisió de Vida: vist com un moment clau, que demana espai, el silenci que faci notar que entrem en un nou moment, deixar que el cor capaç d'acollir estigui ben disposat...

És un moment d'interioritat i espiritualitat, és a dir de deixar-nos portar per l'Esperit, que ens porta a un diàleg profund en la vida que ens empeny a la conversió i que es converteix en un moment de pregària del cor, que compartim sentint el buf de l'Esperit.

-el Recés: com una experiència molt especial d'espiritualitat que partint d'allò que ens està marcant la vida i que ens pot fer viure el moviment en la seva plenitud, per ser un espai més llarg, que posa una distància a aquelles coses capaces de enfosquir la meva necessitat de llum...poder viure una experiència de trobada amb Déu que obri un nou camí de vida.

-aquí hem de posar en primer pla que som un moviment militant i que per tant no ens hem de resignar a un viure'l tancats en el propi grup, com la darrera oportunitat de que la nostra fe no quedi oblidada en la nostra vida i per tant militant vol dir que sortim més enllà del grup, que tenim una forta vivència de moviment i que ens fa militants més enllà, sortint fora i que hi som de forma activa amb el nostre estil, amb una actitud de canvi que vol dir també acompanyar des d'on són aquells amb qui compartim vida, compromís i també fe més enllà del moviment. I per tant que això també vol dir vida militant en l'església diocesana, arxiprestal, parroquial, associatiu d'església...i que per això no hi som perquè ens hi trobem bé, perquè és molt jove i dinàmica sinó perquè com en el moviment ho estimem i sabem que necessita de la nostra militància. I això no vol dir que tots a partir d'ara hem d'estar salvant les institucions eclesials sinó que el tenim com a marc de vida evangèlica, com a comunitat i de diferents maneres i en diferents moments i no els tenim simplement com a referències definitivament perdudes "jo no sóc d'aquests", sinó fent aflorar la nostra tristesa, el senyalar el contra-testimoni que amaga, la nostra manera d'integrar-ho en la fe que tenim i posant de manifest el sentit del nostre compromís amb l'església. I això ja sabem que no es pot improvisar i per tant que ha d'estar molt present en la Revisió de Vida que tenim a l'ACO.

-experiències d'espiritualitat més enllà del moviment

-treballar més a fons vivències que compartim amb amics o família poc creient i que puc portar més enllà del simple respecte i que segurament quan fa temps que ho visc no em deixa a mi i als altres igual i que fins i tot puc reconèixer la meua vivència com a creient transformada per aquesta relació i que des d'aquí estic en disposició de captar com n'ha estat d'evangelitzador el que he viscut amb ells.

-per la nostra vivència espiritual l'evangelització és clau, ja que ens porta pel camí d'un assaborir el que vivim en la seva plenitud, i per tant més enllà del nostre clos individual, del pensar que només ens interessa a nosaltres, que compartir-ho ens fa sospitosos i que acabi sent una vivència empobrida i poc significativa d'uns moments de la nostra vida.

-L'Eucaristia-comunitat que ens fa creients, església, ACO

-redescobrir-les com a regal de Jesús i no tant des de la brillantor que voldríem que ens enlluernés

-formen part d'aquell gruix de vida marcada per ser habitual, sovint rutinària, que costa que faci vibrar però que en certs moments se'ns apareix com a decisiva en la nostra vida i des del seu realisme descobrim que configura el que vivim més que els moments extraordinaris, o millor que fan possible que els moments extraordinaris siguin autèntics i aportin al que és vida senzilla

-per això cal una teologia de l'eucaristia i de l'església que il·lumini més enllà d'aquella eucaristia concreta i més enllà d'aquell moment o fet d'església concret i ens la posi al mateix nivell del que és la nostra vida.

***Aquestes són algunes reflexions que com veieu no pretenen dir què s'ha de fer perquè els nostres companys de moviment entrin en aquesta vivència del moviment sinó reflexions i portes que penso ens poden ajudar, sobretot a partir de les persones del nostre grup a no resignar-nos a que la vivència portada per l'Esperit quedi resignadament tapada per una dificultat de trobar camins que hi portin.**